

מאחורי המירקע

לא היה שידור חי

כשימעון פרס, ראש-הממשלה, התכוון לכנס את השרים ל-24 שעות מרתונות לדין והחלטות כענייני התוכנית הכלכלית וצווי החירום, הוא דאג לשתף גם את כל-ההתיקשות הממלכתיים. פרס זימן ללישכתו את אורי סורת, מנכ"ל הרשות, ואת מנהלי הטלוויזיה והרדיו בכברית ובערבית, והודיע להם כי הוא מתכוון למסור הודעה לאומה ביום השני בבוקר, מייד עם תום הדיונים בממשלה, שבה יסביר לעם את עיקרי התוכנית הכלכלית המסוכנת. הקריין במבט הודיע ביום הראשון בערב לכל אזרחי המדינה על מהורה מיוחדת שתהיה בבוקר שלמחרת, בשעה 7.

השרים ישבו ורנו במשך כל הלילה. לקראת השעה 7 היתה תכונה של טכנאים ואנשי תיקשורת בקומה השניה של משרד-ראש הממשלה. כבלים נמתחו מניידות-השידור - הן של הטלוויזיה והן של הרדיו - דרך החצר, אל חלון החדר הצמוד לחדר-השיבות הממשלה. במשך כמה שעות נערכו דיונים מעמיקים בין אנשי מחלקת רובר-הממשלה לבין אנשי רשות השידור, בהם הוחלט היכן בדיוק תימסר ההודעה. אנשי התיקשורת ביקשו שלצידו של ראש הממשלה ידבר גם שר-האוצר.

הכל היו כטוחים ששיבת הממשלה תסתיים עד השעה 7 בבוקר, ואפשר יהיה לברך על המוגי מר מעל גבי מירקע-הטלוויזיה וגלי-האתר. אך השרים לא סיימו ופרס הודיע, דרך עוזריו, לאנשי רשות-השידור, שהוא ייצא מן הישיבה, ימסור את ההודעה לאומה וישבו לדיונים. מכיוון שישב במישירו כמעט 24 שעות, לא הספיק להתגלה, ונראה עיפו מכרי להופיע לפני העם. לכן נשלח נהגו, ברכב מיוחד, להביא מאפרת שתרגא לצד האסטטי של ההופעה.

כשהכל כבר היה מוכן וחיים יבין פתח את השידור בשעה 7 בבוקר, התברר שפרס אינו מוכן עדיין. יועציו הסבירו שהשידור יידחה ל-7:10 רקות. רק אז, ברגע האחרון, בוטל השידור החי לאומה המתוחה.

הסיפור הישן חוזר

אחרי רגיעה של חודשים אחדים מתחרש המירוף על משרת מנהל-הטלוויזיה. מיניו של יוסף בראל, המנהל הזמני, מסתיים באמצע חודש ספטמבר. אגודת העיתונאים, שהיא צד חשוב בוועדת-המיקרוזים, הודיעה כי לא תסכים להאריך את המינוי כיום אחד נוסף. האגודה מקווה שבכך תצליח ללחוץ לזירוז בחירת מנהל קבוע.

מליאת רשות-השידור החליטה, בצעד מפי תוע, שלא לאפשר למי שאינו בעל השכלה אקדמית רישמית להציג את מועמדותו לתפקיד. ההחלטה זו יש משמעות אחת ברורה: דן שילון, מועמד המערך לתפקיד, לא יוכל להשתתף במי-רוץ שילון למר אומנם שלוש שנים באוניברסיטה, אך לא סיים את כל חובותיו לקראת התור אר הראשון, ולכן לא זכה בתעודה רישמית. זו היתה הסיבה שפוצצה את ועדת המיכרזים הקר רמת.

במוסדות הרשות מסתמנת מגמה לפתוח מיכרז פנימי בלבד, כך שרק עובדי רשות-

צלמים במישטרה

המצב הכלכלי הקשה גורם לתופעות משונות. כיום יש פיקוח חמור בטלוויזיה על הזמנת עובדי-חזק (עטקים) למשימות. אנשים אלה, שעברו בעבר יומיים עד ארבעה ימים בשבוע מוזמנים היום לעבודות ברשות יומיים עד ארבעה ימים בחודש. מצב זה מקנה עמדת-כוח לאנשים בטלוויזיה המשבצים את עובדי-החזק בהפקות. ד"ר ישקנר, אחראי על שינוי הצלמים במערכת הטלוויזיה בתל-אביב, התלונן לפני שבועיים במישטרה כי מטרידים אותו כסלפון נביתו. השוטרים החוקרים שאלו אותו אם הוא חושד במישטרה.

כמה ימים אחרי תלונתו של ישקנר זומנו באופן מפתיע למישטרת תל-אביב שני צלמים: יורם מנדלבאום ואיתן הדר. הם יישבו במשך כמה שעות בתחנת-המישטרה. בעזרת ממתנים לחוקר. השניים הכחישו בחקירה כל קשר להטרדות הטלפוניות. השוטרים הכינו שאין ממש בחשד בהם והעניין גווע.

לא הסבירו בטלוויזיה!

שימעון פרס, ראש-הממשלה, התלונן וועם בישיבת-הממשלה השבועית, ביום הראשון, על הטלוויזיה הישראלית, שלא טרחה להציג לפני האומה את התוכנית הכלכלית לכל פרטיה וסעיפיה. בניגוד לרדיו, קול ישראל וגלי-צה"ל, ששידר ביום השני בבוקר, מייד עם סיום הישיבה המרתונת של הממשלה, את כל מסיבת-העיתונאים שערך שר-האוצר, ושבה הסביר את פרטי התוכנית, לא טרחה הטלוויזיה לעשות משהו דומה. גם אנשי-הליכוד וגם אנשי-המערך מתלוננים על גישתה המזורה של הטלוויזיה הישראית. ועמו של פרס כל-כך גדול, שהוא ביקש להשתמש בסעיף 46 לחוק רשות השידור, שלפיו יש לממשלה זכות לקחת את רשות-הריבוי ככלי-תיקשורת הממלכתיים כדי

ראש-הממשלה פרס לחייב על פי חוק

לומר את דברו. הצעתו של פרס לא זכתה לרוב בממשלה, ולכן נפלה. (אגב: אותו חוק קיים עדיין, מימי המנדט, לגבי העיתונות הכתובה.) חברי הוועדה-מנהל של רשות-השידור, הן מן המערך, הן מן הליכוד, החליטו להתערב בעניין.

ד"ר ארמון, חבר-הוועדה, הציע תוכנית של שעה בטלוויזיה, שבה ידונו בתוכנית ויסבירו את סעיפיה השונים. חוץ מזה הוא ממליץ על פינה יומית, בת חמש דקות, שתהיה מוקדשת לנושא הכלכלי. זה לא צריך להיות תשדיר הסברה, אמר ארמון, העורך יכול לזמן לאולפן גם אנשים שהם נגד התוכנית ושיסבירו מדוע, לדעתם, אינה טובה, אבל ררושה התייחסות של הטלוויזיה לנושא, צריך שידברו עליו, לא יתכן שהטלוויזיה תתעלם מן התוכנית הכלכלית, ולא תסביר אותה לציבור!

השידור יוכלו לגשת אליו. במיקרה כזה יתמודדו רק המועמדים הוותיקים - חיים יבין, יוסי צמח ויוסף בראל.

אך למרות החלטת המליאה, לא נראה שהמערך יוותר כל-כך בקלות על המועמד שלו. שילון ממשיך בקשריו עם המפלגה. בשבוע שעבר נפגש עם משה שחל, שימחה ריניץ ויוסי שריר, הצוות שהיה ממונה על תעמולת הבחירות של המערך לפני שנה. בפגישה דנו גם על היערכות לבחירות הבאות, אך-על-פי שכלל לא ברור מתי יתקיימו.

מאחורי המיקרופון

טלפון בכל שעה

בלילה הארוך של ישיבת-הממשלה היו חצר מישדר ראש-הממשלה וחדר-התיקשורת מלאים בעיתונאים מישראל ומכל העולם. הם חיכו לעשן הלבן, שיבשר על סיום הישיבה ועל ההחלטה להטיל גזירות כלכליות.

רוב הכתבים של העיתונים היומיים כבר סיימו להעביר את החדשות אחרי חצות, וניסו לתפוס תנומה על הספסלים בחדר הקטן. היחידי שהיה עסוק במשך כל הלילה היה זאב הספר, הכתב הכלכלי של גלי-צה"ל. התנהג משרת באופן צרוף 24 שעות ביממה. בלילה החל מן השעה 2, כשקול ישראל אינו פועל, היא משרתת אחת לשעה מיבוקי-ידעות, שהוא מעין מהדורת חדשות וזוטא. בלילות רגילים אפשר לשמוע במישור זוטות מן העולם ודברים המגיעים במכשירי-טלפוני-מסוכנות הידיעות. עות. באותו הלילה, רבע שעה לפני כל מיבוק, היה העורך מתקשר לחדר-התיקשורת במישור ראש-הממשלה ומבקש מחספר מידע עדכני. הכתב הזריי סיפק בכל פעם ידיעות חדשות מן המתרחש בתוך חדר-הישיבות של הממשלה, וכך יכלו מאזיני גלץ לעקוב באופן שוטף אחרי הישיבה המרתונת.

ראיון במסיבת בר-מיצווה

מנחם הורוביץ, כתב גלי-צה"ל בצפון, היה הראשון שהצליח להשיג את תגובתו של רודי לוי, סגן ראש-הממשלה, אחרי היעדרותו מן ההצבעה בכנסת על הגזירות הכלכליות. ההצבעה נערכה ביום השלישי אחרי הצהריים. במשך כמה שעות ניסו כתבים רבים לקבל מפיו הצהרה על היעדרותו, אך נתקלו בסירוב. לוי העדיף להתמוי.

הורסקופ

(המשך מעמוד 26)

שיתוף וניגוד, כך שהתקשר ביניהם קשה להגדיר. ובכל זאת. זהו צירוף מצוי ומקובל מצד אחד גישתם לחיים דומה, אך כמידת השיתוף כך גם ההבדל. הניגודים באופיים כל-כך חזקים, שכאשר מורץ וכוח - אף אחד אינו מוותר. שניהם מאמינים ביעדי-תורה ומוכנים להלחם על קוצו של יוד.

בקשר ביניהם הסרטן יותר רגשן, והוא בעל צורך דחוף לומר כל מה שהוא מרגיש. הגדי יותר מסוייג, וגם כשירצה, קשה לו לנלות כלפי חוץ את רגשותיו. נאמנות גדולה מצויה אצל שניהם - אחריות ואהבת הילדים מהדקים את הקשר.

סרטן עם דלי

הם שונים מאוד, ובכל זאת הקשרים ביניהם חיוביים. הסרטן קשור למולדת, לבית ולמישפחה, ואילו הדלי דואג לחברה ולאנושות. למעשה, קיים קונפליקט בין הדאגה לחברה ולציבור ובין הדאגה למישפחה, אך הגישה ההומאניטרית של שני מזלות אלה יוצרת שיתוף והבנה ביניהם. שניהם מוכנים להקריב רבות למען הסובלים חסרי-הבית, להשתתף בפעילויות צדקה ולעודד את המקומחים.

התנגשויות יכולות להיות כשהסרטן נהיה רכושני כלפי הדלי, מפתח קינאה לידידיו הרבים ומנסה להצר את צעדיו. הדלי עלול לכווס, לקחת לעצמו חופש מוגזם ואפילו לא להסביר את מניעיו.

סרטן עם דגים

דגים וסרטן, בהיותם שייכים לאותה קבוצה של מזלות-המים, מתאימים לחיים משותפים. שניהם רגישים, רגשניים ונוטים להגות בכבי על כל פגיעה ועלבון. דגים נתפסים לעתים להמרה בתגובות וברגשות. בקשר כזה יהיה על הסרטן להיות המעשי יותר, הוא לא יוכל להרשות לעצמו להפליג בדמיונות ולהתנהג בצורה בלתי-מובנת. שניהם אוהבים לבלות בקירבת המים - ושמ, גם אם ייקלעו למריבה לזהות, יוכלו ללכות אותה במהירות. חוסר-ההחלטיות וההמקמות של הדגים עלולה להרוג את הסרטן, הרגיל לומר כל מה שבליבו, ויושר הוא אחד מעקרונותיו החשובים. סלחנותו תביא אותו למצב שבו יאמין שוב ושוב שבן-זוגו הוא תמהוני מעט - וכך גם יקבלו.

סרטן עם טרה

אי-אפשר לומר שקיימת התאמה ביניהם. סרטן זקוק לביטחון וקבעיות, וקשור לביתו ומישפחתו. את צעדיו הוא רגיל לתכנן בהירות ובקפדנות. התנהגותו הסמוטנית, חסרת-האחריות לפעמים, של הטלה תכעיס אותו ותערער את ביטחונו. הטלה מתנהג כפי שבא לו, אם לא יחזיק חשבון סגור בבנק, הוא בכל זאת יישן היטב בלילה, בביטחון גמור שמחר יביא עמו סכום כסף שלו יזדקק. את מגוריו הוא מוכן להעתיק ממקום למקום ללא הכנה מוקדמת. כל זה נוגד את טיבעו של בן-סרטן.

סרטן עם שור

השורים מרגישים בנוח בחברת הסרטן נים. ההתחשבות, הגישות, האהבה למיש פחה ולבית קוסמים לבן מזל שור ונוסכים בו ביטחון. היחס הרציני לכסף מקול את אישורו והסכמתו המלאה של השור, השונא זילזול והתייחסות קלילה לכסף ורכוש. אף על השור להיזהר מאד מלפגוע בביטחונו העצמי של ידידו. כל פגיעה קטנה משפיעה על מצב רוחו והתנהגותו של הסרטן לזמן ארוך. זיכרונו הטוב לא יניח לו לשכוח, ואילו השור בקושי ירגיש בפגיעה ולא יבין על מה קמה המהומה.

סרטן עם תאומים

הצירוף עשוי להיות טוב. בן מזל סרטן, שהשפעה החזקה של הירח גורמת לו לשנות דעתו מדי פעם, כמו בן התאומים, הוא גם גמיש, מבין ואף מסכים עם אהבת השנייהם של שותפו.

שניהם יוכלו ליהנות בנסיעות, בעיקר אם הן קשורות לשיט או לים. הזיכרון המצויין והדמיון המפותח של מזל סרטן ירתק אליו את בן התאומים, שהמצאותיות חיוניתו וחוכמתו ימצאו דבר בלב הסרטן. ודבר נוסף: בן תאומים הוא ילדותי באופיו, בהתנהגותו ובתגובותיו, וכידוע, הסרטנים חובבי ילדים מושבעים המה, ויהיו מוכנים לסלוח ולקבל את כל שגיאותיו של הילד המגודל שעמו הם חיים.

באותו ערב היה שר-השיכון אורח במסיבת בר-מיצווה שערך עובדיה עלי, ראש עיריית עפולה. לבנו, הורוביץ, המתגורר בקריית-שמונה, בא גם הוא לעפולה. הוא לא מש מלוי במשך כל הערב, עד שהשר נאות והסכים להתראיין למיקרופון של גלץ. בעיצומה של החגיגה, ביום הרביעי בבוקר, מייד אחרי חצות השעה 7, הודיע עורך יומן הבוקר-זהה של קול-ישראל כי עד אותו רגע לא ניתן היה להשיג את תגובתו של דוי לוי. בדיוק שעה אחר-כך, ביומן-הבוקר של גלי-צה"ל, אפשר היה לשמוע את קולו של סגן ראש-הממשלה, כשהוא מסביר מדוע החליט שלא לבוא למליאת הכנסת ולהיעדר מהצבעת-האמון.

בתוככי הרשות

לבקש התערבות המנהיגים

ד"ר ישראל סלג, חבר הוועדה-מנהל של רשות-השידור מטעם המערך, כינס ביום השני אחרי-הצהריים את חבריו למליאת רשות-השידור, דור, לפגישה עם עוזי ברעם, מזכיר-המפלגה. פלג זועם על האופן שבו מנוהלת הרשות, ועל דרך קבלת ההחלטות, שלפיה יש לאנשי הליכוד רוב אוטומטי בוועדה-מנהל (ארבעה חברי-ליכוד לעומת שני חברי-מערך) ורוב במליאה, שבה יש למערך רק שיבעה נציגים. חברי המערך במוסדות הרשות מבקשים לגי יים את מנהיגיהם, שיפעלו כדי לשנות את הסטי טיסקו ברשות וידאגו לשינוי ההרכבים. הקש ששבר את גב הגמל היה ההחלטה שהוציאה את דן שילון מן המירוז, ואנשי המי ערך אינם מתכוונים לוותר בעניין זה.

מיספר המפוטרים עולה

בתחילת שנת-הכספים ררש משרד-האוצר מרשות-השידור קיצוצים משמעותיים בתקציבה. במיסגרת זו הוחלט שהרשות מפטר 220 עובדים עד לסוף שנת-התקציב הנוכחית. בינתיים לא הגישו מנהלי הטלוויזיה והרדיו רשימות-מפוטרים, שהעילה היא שמנהלי הרדיו מחכים שהטלוויזיה תגיש רשימות, ומנהלי ה טלוויזיה מחכים שהרדיו יגיש רשימות. בינתיים מדברים במשרד-האוצר על קיצוצים נוספים, ומיספר המפוטרים ברשות-השידור עולה ומגיע יהיו ל-400, ואולי אף יותר.